

Съветът на ЕС е основната институция, която взема решения в рамките на Съюза. Той се състои от представители на всяка страна-членка на ниво министри. До 2002 г. институцията се наричаше Съвет на министрите.

По време на провеждането на Съвета министрите могат да бъдат представяни от своите заместници, посланика при Постоянното представителство към ЕС в Брюксел или негов заместник, с изключение на председателстващия министър, който не може да бъде заместван.

При гласуването министър от една страна може също да замени министър от друга. При обсъжданията на Съвета участва ЕК, която може да се включи в тях, но не гласува.

Правомощия и задачи:

» Съветът е законодателен орган във всичките три стълба на ЕС; законодателният процес се извършва в зависимост от процедурите заедно с Европейския парламент (ЕП);

» Съветът координира главните насоки на икономическата политика на страните;

» Съветът сключва международни споразумения с други държави или международни организации от името на ЕС;

» Съветът споделя с ЕП бюджетните правомощия и приема бюджета на ЕС;

» Съветът взема необходимите решения, свързани с общата външна политика и политиката за сигурност, въз основа на препоръки от Европейския съвет;

» Съветът координира дейностите на страните-членки и приема мерки в областта на вътрешните работи и правосъдието;

Формално съществува само един Съвет. Той обаче се среща в няколко различни състава, т.нар. формации, в които участва съответният министър. Въз основа на решението на Съвета от Севиля през 2002 г. Съветът се среща в девет формации.

Формации на Съвета

I. Съветът по общи въпроси и външни работи (включително Европейската политика за отбрана и сигурност и сътрудничеството за развитие)

Общи въпроси - подготовка и продължителност на Съвета на ЕС, включително общата координация на политиките, административни и институционални въпроси, хоризонтални въпроси с диапазон, обхващат повече политики на Съвета, работата на Европейския валутен съюз.

Външна политика на Съвета на ЕС - външната политика на ЕС като цяло, включително общата външна политика и политиката за сигурност, Европейската политика за отбрана и сигурност, сътрудничеството за развитие, връзки с трети страни, човешки права и демокрация, предотвратяване на конфликти, търговия.

- II. Икономически и финансови въпроси (включително бюджетите)
- III. Правосъдие и вътрешни работи (включително гражданската защита)
- IV. Заетост, социална политика, здраве и въпроси на потребителите
- V. Конкурентоспособност (вътрешен пазар, промишленост, изследвания и туризъм)
- VI. Транспорт, телекомуникации и енергетика
- VII. Земеделие и риболов
- VIII. Околна среда

IX. Образование, младеж и култура (включително въпроси на аудиовизията)

Понякога също се провеждат общи съвещания на формациите (например министрите на околната среда и транспорта), съответно неформални дискусии на Съвета в редица области. Неформалните дискусии на Съвета обикновено са организирани от всяко председателство в собствената му страна. Тези срещи понякога дават възможност за по-свободна размяна на мнения и за прокарване на интересите на председателството. Редът за дискусии на Съвета постановява, че неформалните срещи не трябва да водят до официални заключения или до вземане на решения. Това правило понякога се заобикаля, особено когато неофициалният Съвет стигне до общоприет компромис в една проблемна област.

Дискусиите на Съвета се свикват от него по собствена инициатива, по молба на страна-членка или на ЕК. При изпълнението на функциите си Съветът е подпомаган от Секретариата.

Съветът заседава в Брюксел, с изключение на април, юни и октомври, когато се събира в Люксембург.

Председателство

Управлението на Съвета се осъществява от председателството. Неговото изпълнение се сменя на ротационен принцип на шест месеца (т.нар. ротационно председателство). Редът на поемане на председателството се определя от Съвета с единодушие.

Председателството преди всичко определя дневния ред за даден период; свиква и ръководи заседанията на Съвета на всички нива; подготвя компромисни решения, респ. осигурява дългосрочната консистентност и продължителност на вземането на решения от Съвета.

Председателството замества Съвета във взаимоотношенията с ЕП и същевременно представлява Съвета във въпросите от общата външна политика и политиката за сигурност, преди всичко в рамките на политическия диалог с трети страни.

Генерален секретариат

Генералният секретариат (обикновено наричан Секретариат на Съвета) подпомага Съвета и председателството в дейността им. На чело на Секретариата стои генерален секретар, а в момента и висш представител по въпросите от общата външна политика и политиката за сигурност и неговият заместник. Двамата са встъпили в длъжност чрез избор на Съвета с квалифицирано мнозинство.

Секретариатът се състои от три части: частна канцелария на генералния секретар, правни услуги и девет генерални дирекции (ГД, Directorates General DG). Секретариатът има около 2500 служители, от които около 250 са чиновници в специализирани отделения, съответно правни отделения. Във военната част на Съвета работят около 90 служители. Останалите служители са преди всичко устни и писмени преводачи.